

ကောက်မဲ့ဖြူနယ် ဟူးကွက်ကေားချာစေ ရှိခိုင်းတောင်း (ပေါ်လာင်)
တိုင်းရင်းသားတို့၏ လူမှုပြုရေးပွဲ့စည်းပုံ

ကျမ်းတင်သွင်းသူ - မမြင့်မြင့်အေး
သူ - J
(၁၉၉၆ - ၉၈)
မန္တသာဇာဒ္ဓိန
ရန်ကုန်တဗ္ဗားလ်

နိဒါန်း

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံသည် တိုင်းရင်းသား (၁၃၅) မျိုးဖြင့် ပေါင်းစပ်၂၇၈၈။
သော နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံဖြစ်ပါသည်။ မွန်ဂိုမျိုးနှင့်မှ ပေါက်ဖွားလာသော ပြည်ထောင်စုမြားတိုင်းရင်းသား
အားလုံးသည် ပင်ရင်းသေသာဖြစ်သော မွန်ဂိုကုန်းပြင်မြင့်မှ အပ်စကြီးသုံးစွဲကာ မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းသို့
ဝင်ရောက်လာခဲ့ကြသည်။ ထိုအပ်စကြီးသုံးစွဲမှာ (၁) မွန်-ခမာ အပ်စ၊ (၂) တိုင်း-မြန်မာ အပ်စ၊
(၃) ထိုင်း-တရာတ အပ်စတို့ဖြစ်ကြပေါ်၍ အတူတကွနေထိုင်လာခဲ့ကြသော သွေးရင်း၊ သားရင်း၊ ညီရင်းအစ်ကိုများပင်
ဖြစ်ကြပေသည်။ တိုင်းရင်းသားများသည် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းသို့ နယ်ချုပ်များရောက်လာကြသည်အထိ
တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ရင်းရင်းနှီးနှီး အေးအတူပူဇာမျှ နေထိုင်ခဲ့ကြပေသည်။ အက်လိပ်-မြန်မာစစ်ပွဲများတွင်
မြန်မာစစ်သည်များနှင့်အတူ မေမြင့်၍နေထိုင်ကြသော တိုင်းရင်းသားစစ်သည်များသည်လည်း သွေးရေ
တပြင်စီး နယ်ချုပ်တို့၏ရန်ကို တွန်းလှန်ခဲ့ကြသည်။

နယ်ချုပ်တို့၏လက်အောက်သို့ ရောက်ရှိပြီးဖြစ်သည့် တိုင်အောင် တိုင်းရင်းသားများ
အနေဖြင့် အနိုင်မခဲ့၊ အရုံးမပေးဘဲ သွေးစည်းညီညွတ်စွာဖြင့် နယ်ချုပ်စနစ်ကို စခံဆန့်ကျင်ခဲ့ကြပေ
သည်။ ထို့ကြောင့် နယ်ချုပ်တို့သည် တိုင်းရင်းသားညီရင်းအစ်ကိုများကို အချင်းချင်းလက်တွဲဖြတ်ကာ
သွေးစည်းမှု၊ ပျက်ပြားအောင် အမျိုးမျိုးအားထုတ်ကြီးပမ်းခဲ့ကြသည်။ ထိုသို့ သွေးစွဲများနှင့် နယ်ချုပ်တို့
နှီးမှီးအပ်ချုပ်စဉ် တလျောက်လုံးနှင့် မြန်မာနိုင်ငံကို လက်လွတ်သွားခဲ့ရသည့် နောက်ပိုင်းအထိ
ရပ်နားခြင်းမရှိခဲ့ပေ။ ထို့ကြောင့် တစ်ခုနှင့်ကဲတိုင်းရင်းသားလုံမျိုးအချင်းချင်း အေးအတူပူဇာမျှ ညီညွတ်
ပြုမ်းချမ်းစွာ နေထိုင်လာရမှ နယ်ချုပ်တို့၏လက်ချက်ဖြင့် တိုင်းရင်းသားများ တစ်စုနှင့်တစ်စု အဆက်
အသွယ်ပြတ်ကာ သူအကြောင့်း ငါးမာသီ၊ ငါးအကြောင်း သူမာသီ ဘဝသို့ ရောက်ခဲ့ရပေသည်။
တိုင်းရင်းသားအချင်းချင်း၏ စည်းလုံးညီညွတ်မှုမှာလည်း ပျက်ပြားခဲ့ရပြီး နောက်ဆုံးတွင်
ပြည်ထောင်စုကြီး ပြီးကွဲတော့မည့် အခြေအနေသို့ရောက်ရှိခဲ့သည်။

ယနေ့အချိန်တွင် မြန်မာ့မြေ၊ မြန်မာ့ရေနှင့်ကိုက်ညီမည့် နိုင်ငံတော်သစ်ကို
တည်ဆောက်လျက်ရှိရာ ယခင်ပြင်ပအနောက်အယုက် ပယောဂများကြောင့် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရသော
တိုင်းရင်းသားအချင်းချင်း၏ သံသယရှိများကို ပယ်ဖျက်၍မှုလက တည်ရှိနေခဲ့သော တိုင်းရင်းသား
များ၏ သွေးစည်းညီညွတ်ရေးကို ပြန်လည်ဖော်ထုတ်ကြရန်မှာ ပြည်တောင်စွား တိုင်းရင်းသားတိုင်း
၏ တာဝန်ပင်ဖြစ်ပေသည်။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးတို့၏ သွေးစည်းညီညွတ်ရေးကို တိုင်းရင်းသားအချင်းချင်း
ရင်းနှီးမှု၍ရရှိနိုင်ပေသည်။ တိုင်းရင်းသားအချင်းချင်း၏ ရင်းနှီးမှုကို ဆက်ဆံမှု၊ ပြေပြစ်ခြင်းမှ ရရှိနိုင်
ပေသည်။ တစ်ဦး၏ အကြောင်းကိုတစ်ဦးက သေသေချာချာသဘောပေါက်နားလည်လျှင် ဆက်ဆံမှု၊
ပြေပြစ်နိုင်ပေသည်။ ထိုသို့ သဘောပေါက်နားလည်နိုင်ရန်အတွက် တိုင်းရင်းသားအသီးသီးသည်
အမြားတိုင်းရင်းသားများ၏ ယဉ်ကျေးမှု၊ ပလေ့ထုံးတမ်းစဉ်လာများကို နားလည်သိရှိထားရန် လိုအပ်
ပေသည်။ ထို့ကြောင့် တိုင်းရင်းသား (၁၃၅) မျိုးအနက် တစ်မျိုးအပါအဝင်ဖြစ်သော တအောင်း ခေါ်
ပလောင် တိုင်းရင်းသားတို့၏ ယဉ်ကျေးမှု၊ ပလေ့ထုံးတမ်းစဉ်လာများကို သိရှိနိုင်ရန် တအောင်း
(တအန်း) တိုင်းရင်းသားတို့၏ လူမှုရေးွဲ့စည်းပုံကို မန့်သုတေသနပေါင့်မှ ကွင်းဆင်းလေ့လာ၍
ရေးသားတင်ပြ လိုက်ရပါသည်။